

mofonpladen på hver eneste gang, og vi kan da godt tage debatten.

Vi har lavet et nyt arbejdsprogram, og det råder jeg hr. Villy Søvnald til at læse lidt i, men det ændrer nok ikke hr. Villy Søvnalds syn på Dansk Folkepartis boligpolitik.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Jeg kan egentlig ikke rigtig forstå, hvad det er, SF vil. Det lyder lidt for mig, som om SF vil opbygge nogle gammeldags institutioner, nogle ghettoer, for det, de kalder de marginaliserede grupper, altså en stigmatisering af nogle af vores medborgere. Og det er sandelig ikke Venstres politik. Jeg troede heller ikke, det var SF's politik, for SF har jo også været med til vedtage de sociale love her i dette land, hvor vi netop har ophævet institutionsbegrebet med det håb, at mennesker kan leve en tilværelse i en almindelig bolig med den støtte, de så måtte have brug for. Og det gælder selvfølgelig også borgerne i Gentofte Kommune.

Så det virker så underligt. Det er, som om tiden bliver skruet 100 år tilbage, hvor vi igen har brug for nogle mammutinstitutioner, sociale institutioner, nogle ghettoer. Det er ikke mit, og det er ikke Venstres menneskesyn, at mennesker skal stigmatiseres, at vores medborgere skal stigmatiseres.

Formanden:

Hr. Villy Søvnald. Og så slutter vi.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Men deri kan vi jo ikke blive uenige. Jeg tror, fru Tove Fergo glemte at høre efter. Jeg nævnte ikke noget som helst om mammutinstitutioner. Vi skal ikke bygge mammutinstitutioner. Jeg nævnte boliger til mennesker, der ikke har råd til at købe en villa oppe langs Strandvejen. Det har man formentlig ikke som tidligere hjemløs eller efter en periode med misbrug eller som sindslidende. Så er de lidt for dyre deroppe i kvarterne, ikke?

Og så er spørgsmålet, om man kan sige, at et sådant område er så omgærdet af det hellige kommunale selvstyre, at der ikke er noget at gøre ved, når de tegner en ring rundt om sig selv og siger, at de ikke vil være med. Det har ikke noget som helst at gøre med mammutinstitutioner. Det har noget at gøre med boliger, som også

er tilgængelige for den gruppe af befolkningen, som det her beslutningsforslag drejer sig om.

Og der synes jeg så den interessante konklusion er, at valget står for Venstre mellem det og så at passe på det princip, der hedder det kommunale selvstyre, som jeg i øvrigt også er enig i, men som jo ikke består i retten til at frasige sig en opgave, mens retten til at løse den i forhold til de lokale forudsætninger. Se, det er noget ganske andet.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 26:

Forslag til folketingsbeslutning om at amterne overtager statens udgifter til sygedagpenge.

Af Anni Svanholt (SF) m.fl.

(Fremsat 4/10 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Efter dette beslutningsforslag skal kommuner og amter hver afholde 50 pct. af de offentlige udgifter til sygedagpenge. Kommunerne skal tidligt ind i finansieringen af dagpengeudgiften, men de skal til gengæld ikke finansiere udgifter efter den 52. uge fuldt ud. Og samtidig – som det nye – får amterne altså nu en finansieringsforpligtelse med 50 pct. til amterne og 50 pct. til kommunerne.

SF oplyser, at formålet med beslutningsforslaget er at øge amternes engagement og tilskyndelse til at gøre noget mere aktivt ved de stadig stigende udgifter til sygedagpenge.